

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Brassó, színház-utca 95. sz. a.,
I. em. hátul az udvarban,
hol a szerkesztő hétköznapiakon délelőtt
10—12 óra között,
és Bolonya, mester-utca 325. sz. a.,
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adtnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt; félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sorért 4 kr. (1—10 sor
helye 40 kr.) Nagyobb és többszöri hirde-
téseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bélyegdíja 30 kr.
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. s társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

59. szám.

Brassó, Szombat, május 22-én.

II. évfolyam 1886.

Iparunk életkérdése.

A Romániával folytatott vámszerződési tárgyalások meghiusulta most már komolyabb aggodalmakra ad okot. Mióta a „Nemzet”-ben gróf Bethlen András főispán szép cikke megjelent, azóta az érdekelt körök fenn és lenn komolyabban kezdenek különösen az erdélyi részek iparával foglalkozni.

A kereskedelmi miniszteriumban enquéttanácskozások folynak a sürgős teendőkről. Ily tanácskozásokhoz meghivattak a kolozsvári s brassói kereskedelmi kamarák. Mikor az olvasó e sorokat kapja, delegáltjaink már javában tanácskoznak iparunk emelése felett.

Bécsben már meg is állapították a Romániával szemben életbe léptetendő retorziókat. A román termékekre eső vámemelések az eddigi vámtételekhez képest 50—100 százalék, értékre nézve pedig 25 százalékra mennek. — Románia tehát el lesz zárva Ausztria-Magyarországtól, a mi bizonyára hivatva lesz nagyobb lendületet adni a hazai iparnak, ha természetesen kellően kárpótoltatunk. A mily nagy csapás iparunkra nézve ezen esetleg s valószínűleg kitörendő vámháboru, adott körülmények között ép oly hasznos is lehet.

Egy irányban kétségtelenül nagy haszonnal jár már is. Iparosainkat kihozta ama lethargiájukból, melyben eddig szenvedtek. Eddig egyikük sem gondolt a jövővel. Megvolt mindenkinek biztos vevője. De hogy mi lesz akkor, ha ez elesik, azon még nem tűnődtek. A brassói iparos elbizakodott Romániára, s ez elbizakodottságában részben hátramaradt saját iparágával. Új piacról, azaz a régi mellett egy másodikról és harmadikról gondoskodni, kárba vezett fáradságnak tetszett.

Pedig semmi sem volna természetesebb, mint hogy a keleti Kárpátok ipara nyugot felé törvén, igyekszik magának saját országa nyugoti részeit biztosítani s onnan az idegen, osztrák ipart kiszorítani.

Ez azonban nem történt. Ily körülmények között tehát, a midőn egy egész ország rész ipara csaknem teljesen egy piacra fektette magát, nem csoda, ha kétségbeesés vesz erőt az iparos osztályon, midőn ezen egyetlen piacát elveszti.

Még nem vészett el a remény, hogy veszteségeért kárpótoltatni fog. E kárpótlás különféle nemei képezik most fordulópontját min-

dennek. A vasuti tarifa leszállítása s ez által egyrészt hazánk nyugoti, másrészt Szerbia és Bulgária piacának megnyerése a legelső, leg-egyszeribb s legtöbb tényező. — A dolognak azonban még egy másik, nem kevésbé fontos ága van. Különösen fontos ez a brassói és szomszédos iparosokra nézve.

Téved az, ki azt hiszi, hogy Románia ez idő szerint még nélkülözheti az erdélyi ipart. Sőt épen ellenkezőleg, a romániai piac utalva van a mi iparunkra, a mig természetesen azt odabenn meg nem honosítja. Azt az árut, melyet mi szolgáltatunk Romániának, sem Német, sem Angolország, sem Belgium nem adja. Amaz államok ipara sokkal fejlettebb, sokkal magasabb színvonalon áll, semhogy ezeket a kevésbé finom termékeket előállítaná. Ezekről tehát nincs okunk félni. De van más oldalról. Románia át van hatva ezen tudattól s ép ezért más megoldást kísért meg. Ha pedig ezen megoldási spekulációja sikerül, akkor — habozás nélkül kimondjuk — veszve vagyunk. Terve: az erdélyi ipart meghonosítani Romániában. Már is működnek itt Brassóban ügynökök, kik átcsábítják az erre némi hajlandóságot mutató iparosokat. Igernek nekik mindent, mi ha beteljesülne, folyni kellene odaát a tejnek és méznek. Ámde nem úgy van az. Ők csak meg akarják tanulni ezen iparágakat. Tőlünk akarják elsajátítani, mi ha meglesz, akkor elvetik az eszközt s hontalanítják a bevándorolt idegent.

Vegyük figyelembe ezt iparosaink. Lehet, hogy lesznek, kik engednek a hívásnak; de hogy ez nagyobb mértékben ne történhessék, arról nekünk kellene jó eleve gondoskodni.

Van egy mód, melylyel ezt megakadályozni lehetne. Talán s valószínűleg reá is szorítaná ez Romániát arra, hogy ő jöjjön hozzánk kérni. Ez be is fog következni, ha iparosainknak lehetővé tételük az eddigi rendes munka; hogy ne szoruljon a román ügynökre, a ki kénye-kedve szerint szabja meg az árakat.

E mód: egy kiviteli árucarnok felállítása.

Ha sikerül Brassóban mielőbb ily áruraktárt felállítani, le van győzve minden nehézség. Pedig sikerülhet, ha ügyesen kezdeményeztetik. Az árucarnok átveszi a termelőtől a kész árut, kifizeti annak becsértékét, mely mindig a piaci árak és érték szerint volna

megállapítandó. Ha magasabb ár mellett kél el, a fölösleg a termelőé. Hogy tultermelés ne lehessen, az az intézet igazgatóságának teendője leend. Az intézet tart utazókat s ügynököket; ezek útján mindig kellően tájékozva lehet a keresett áru minőségéről. Így azután erre ad megbízásokat s beszünteti esetleg az oly áruk készítését, melyeknek kereslete csekélyebb. Ez teljesen biztos módja a tultermelés megakadályozásának.

Hogy mily óriási előnyei vannak ily árucarnoknak, azt e helyen bővebben ecsetelni felesleges. Hisz ha csak annyit mondunk, hogy ez árucarnok biztosítja az iparos keresetét s még azonkívül megkíméli őt áruja eladásának gondjaitól, közvetíti a fogyasztó és termelő közötti érintkezést: már is mondtunk annyit, hogy ily vállalat életrevalósága bebizonyítva legyen.

A romániai kereskedő bármikor jöjjön is, kész áruraktárt fog találni. Ott lesz dus választék, de nem tetszés szerinti árak mellett. A magas vámtarifa nem nagy akadály lesz. Ma bejő ide s nem ritkán heteket tölt el, mig bevásárlásait eszközölte. A mit itt ma elkölt, annyit bizonyára nem fog kitenni a magas vám. Ez tehát kiegyenlitené egymást.

Eltekintve azonban Romániától s csak a megnyerendő új piacot véve figyelembe, itt is sokkal könnyebb lesz egy testületnek, mint ilyennek dolgozni, akár néhány száz iparosnak külön-külön.

De tekintsük ily kiviteli áruraktár felállításának eszméjét bármely oldalról, nem találunk egyetlen elfogadható okot sem, mely elene szólna. Sőt minden jel arra mutat, hogy ez hivatva volna megmenteni s teljes virágzásra juttatni iparunkat, — ha természetesen szakavatott, ügybuzgó vezetés alatt fog állani.

Magáról az árucarnokról lesz még alkalomunk szólani. — Lássuk csak, mily faktorok szükségeltetnének annak felállíthatásához.

Ha gazdag társadalmunk, különösen iparos és kereskedő osztályunk volna, sokkal könnyebb lenne ily eszmék megvalósítása. Így azonban külső segédelmet kell keresnünk. Az első természetesen az állam. Kormányunk jóakaró gondoskodása módot fog találni a mi kárpótlásunkra s bizonyára nem fog megtagadni oly támogatást, mely jótékony hatását el nem tévesztheti.

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

A kincskeresők.

— Beszély. —
(Folytatás.)

— Hazugságaidat megtakaríthatod magadnak, — kiáltá a polgármester. — Bűnöd eléggé be van bizonyítva. És te — így fordult azután Guiseppehez — légy holnap délelőtt tíz órakor a tanácsházban. Lehet, hogy szükségem lesz reád. Különbösen légy tanúja, mint szoktunk mi elbánni gyilkosokkal, hogy elmondhassad földieidnek, hogy Németországban ép úgy torolják meg az idegenen elkövetett bűnt, mintha az benszült lett volna!

Azután leoldatta a köteleket, melyek Giacomot a fához erősítették s a városba kísértette, hol tömlőzbe vetették.

Másnap a bíróság elé állították. Ott Antal ismételte tegnapi vallomását s esküt is tett reá. A polgármester figyelmeztette Giacomot, vallja meg sürgősen bűnét, hisz a börtöskának ruhái között történt megtalálása is megerősíti Antal vallomását. Enyhébb ítéletet helyezett neki kilátásba, ha nyíltan bevallja tettét. Ez azonban ártatlansága mellett maradt s azt állította, Antal vagy téved, vagy pedig szándékosan tesz hamis bizonyítást, hogy őt lehetetlenné tegye. Hogy

Filippo tulajdonai mikép kerültek az ő csomagjába, azt ő maga sem tudja.

Rövid tanácskozás után a bírák elhatározták, hogy még huszonnégy órai gondolkodási időt engednek neki. Ha azután sem tesz önkéntes vallomást, akkor a kivallatásnak vetik alá.

Étel s ital nélkül járt fel s alá Giacomo egész napon át czellájában s a midőn beállott az éj, aggódva vetette le magát a sarokban lévő szalmára. Mind világosabb lett előtte, hogy Antal, ismeri az igazi gyilkost s szándékosan tett hamis bizonyítást. De tudta azt is, hogy a bírák nem fognak hinni az ő szavainak s hogy addig fogják kinézni, mig a borzasztó kínok gyötrelmei közepette az ellene emelt vád igaz voltát kénytelen lesz beismerni. Akkor azután gyalázatos halál lesz a sorsa.

Gondolatban már is bucsut vett szüleitől s Anától, kivel most egy fedél alatt van, de vastag falak s erős ajtók által elválasztva. Ekkor hirtelen neszt hall; — börtöne ajtajának kívülről alkalmazott vasrudja visszatolatott. A kulcs megfordult a zárban s az ajtó felnyílt. De az öreg börtönmester helyett Anna volt a küszöbön, egyik kezében lámpával, a másikban egy batyuval. Letette mindkettőt a földre s a szemeinek alig hihető Giacomo felé ment.

— Anna! — sikoltott ez halkan, s zokogva köntösök egy másik kárpát közö.

Oh Anna, oh Anna! — szakította meg végre Giacomo a csendet. — Te bizonyára nem hiszed, hogy én gyilkos vagyok!

— Nem, Giacomo; különben nem volnék itt. A bírák azonban nem hisznek neked és bizonyosan elítélnék. De te nem fogsz meghalni. Én megkerítettem a börtön kulcsait s biztonságba hozlak téged. Itt a csomagban van ruha s pénz. Az éj sötét, menekülj Giacomo, menekülj! — zokogott a leány.

Giacomo karjaiba zárta a zokogót.

— Jöjj velem, angyalom, jöjj velem szüleimhez, kik tárt karokkal fognak téged fogadni!

— Örökké hű maradok hozzád, Giacomo, — rebege Anna — de veled nem mehetek. Hogyan hagyhatnám itt szegény jó atyámat, a ki bűnhődni fogna tettemért?

— Épen atyáért kell velem jönnöd. Mert ha te itt maradsz, atyádat fogják okozni menekülésemért. Anna! — mondá tovább esdeklő hangon, látva, hogy a leány csak sir s nem felel, — az idő drága. Jöjj velem; nem mehetek el nélküled, inkább itt maradok s elszenvedem a leggyalázatosabb halált, semhogy téged és atyádat bűnhődni engedjem miattam.

Göröcsösen ölelte meg őt Anna, mintha ájulás venne erőt rajta. De hirtelen magához tért, felegyenesedett s így szólt:

— Jöjj velem, angyalom, jöjj velem szüleimhez, kik tárt karokkal fognak téged fogadni!

Oly segédelmet kérni a kormánytól, mely az államra nagyobb mérvű megterheléssel járna, nem volna sem ész-, sem időszerű. Ilyenre, hála az égnek, nincs is szükség. Az árucarnok életbeléptetésére csak a kormány közvetítése kell, hogy módot nyújtson ez intézetnek arra, hogy a termelőnek áruát rendesen átvehesse. Mert ha azt akarjuk, hogy a termelő csak dolgozzék s állítsa be áruját a csarnokba, várva a jó szerencsét, hogy azt el is adhassa, — akkor nincs miért árucarnokot állítani. Az iparosnak készpénzen kell beváltani áruját, hogy így tovább dolgozhassék. Ezt pedig csak úgy lehet, ha az intézetnek kellő pénzmennyiség áll rendelkezésére, vagy a mi ezzel egyenértékű: kielégítő hitel.

A kormánynak tehát csak annyit kellene tennie, hogy a banknál eszközöljön ki az intézetnek egy successive egy millió forinttra terjedő hitelt. A hitel természetesen az intézet igazgatóságának személyes hitele volna, de, a menyiben a hitel kizárólag a beszállított áruk beváltására vehető csak igénybe, mindenkor fedezetet talál a raktáron lévő, teljes értékére becsült áruban.

Veszélyeztetve nincs tehát semmi. S hogy ne is lehessen, képviseltesse magát kormány és bank egy-egy taggal az igazgatóságban. — Csak a bank egy kis jóakarata kell.

A másik faktor Brassó városa. Ettől sem kér az intézet áldozatot; szintén csak jóakarata kell. Engedje át e célra az áruházat (Kaufhaus). Az iparos-testületek bizonyára készséggel járulnak az ily célra való átengedéshez. Csak járuljon hozzá a város is. E két faktor közreműködése mellett már a legrövidebb idő alatt életbe léphet az új intézmény, melyről legközelebb még bővebben szólunk.

Addig csak kívánjuk, hogy ez eszme megvalósításra is jusson.

A kereskedelmi és iparegylet, melynek kebeléből indult ki ez eszme, már is a cselekedet terére lépett. Az ügyet teljesen kimerítő, a kormányhoz intézendő emlékiratot, melyet annak idején közölni fogunk, lapunk szerkesztője készíti s az a napokban fel is fog terjesztetni.

Az ügy sürgős, nem szenvedhet halasztást. A kezdeményező egylet fel fogja hívni az összes helybeli iparegyleteket hozzájárulásra. Nem kételkedünk, hogy a közös akciónak sikerül célzt érni s ez által lábra állítani már is a lét nehézségeivel küzdő iparunkat.

Belföld.

Vámügyi enquete. A kereskedelmi miniszteriumban ma, szombaton tanácskozások tartatnak azon intézkedések tárgyában, melyek különösen az erdélyi ipar megmentése céljából szükségesekké váltak. — Ezen tanácskozásokra meghivattak az aradi, brassói és kolozsvári kereskedelmi és iparkamara képviselői. Brassóból felutaztak következők: Dück József, Gmeiner Gyula, Copony Márton, Hintz János, Kórodi Mihály, Fleischer M. Lázár Gerő, Lang H., Hessheimer A., Looz F. J. s dr. Zell Vilmos. Ezeket kívül a ka-

Azután eloltotta a lámpát, kivezette Giacomot a czellából, melyet ismét bezárt, lement vele az udvarba, óvatosan néhány ruhadarabot s egy kendőt hozott a kamrából.

Azután a szerelmesek nagy óvatossággal kinyitották az udvar kapuját, végiglopóztak a sötét, néptelen utcákon egyenesen a völgybe, hol a kincskeresők sátra volt. Giacomo előszedte a fenyő melletti rejtekből a maga és Filippo tarsolyját, — de Guisepeét érintetlen hagyta.

Most északnak tartottak, szembe a patak folyásával, míg elérkeztek a határköhöz, mely elválasztja Thüringiát s Franciaországot. Ezen az uton haladtak néhány óráig. Csak mikor félig-meddig bizton érezték magukat, akkor vették csak utjokat délnek, hogy Nürnbergben át Tirolba juthassanak.

Hosszu, fáradságteljes utazás után végre elérkeztek a lagunák városába. Giacomo szülei szívélyesen, szeretettel fogadták Annát s csakhamar egyesítette is a szerelmes párt a pap áldása.

Giacomo azonban kézbesítette Filippo anyjának megölt fia szerzeményét, úgy hogy a szegény öreg legalább mentve volt kenyérgondoktól.

(Polytatása következik.)

mara területéről felmentek: Schusztér Márton Szébenből; Szöcs József K.-Vásárhelyről; Nagy-Károly Szytyorból, gróf Mikes Miklós s Zay Adolf ez idő szerint Budapesten.

Szentgyörgyi államtitkár, mint a „Pol. Corr.“-nek Budapestről írják, közelebb megváltik állásától s elismerésül megfelelő kitüntetésben fog részesülni. Az államtitkári méltóságot a kormány egy parlamenti személyiséggel szándékozik betölteni.

Országgyűlés. A képviselőház f. hó 20 án tartott ülésében a póthitelről szóló törvényjavaslatokat 232 szóval 140 ellenében elfogadta; a határozati javaslatokat elvetették. Ugyanekkor válaszolt gróf Széchenyi Pál kereskedelmi miniszter Zay Adolf képviselőnek a romániai szerződési tárgyalások megszakítása tárgyában hozzá intézett interpellációjára. A válaszban utal a miniszter arra, hogy a tárgyalások megindításánál az volt egyik cél, hogy orvosoltassanak a román részről tíz év alatt tapasztalt szekaturák az új szerződésben. Teljes előzettséggel mentünk bele a tárgyalásokba s hajlandók voltunk az állatforgalom tekintetében is könnyítésekre, de román részről oly túlságzott követelések támasztottak, amelyek semmiként nem képezheték az új szerződés alapját. Ennek folytán a tárgyalások végleg megszakadtak. A szerződés nélküli állapot csak vámháboru lehet, s minden jel arra mutat, hogy az meglehetősen éles leend. De mindenestre kevésbé lesz káros reánk, mint Romániára nézve. Végül jelzé a miniszter azon intézkedéseket, melyeket a szerződésen kívüli állapot által közvetlenül érintett iparágak érdekében kezdeményezni szándékozik.

A horvát képviselők viszonya a szabadelvűpárt-hoz most barátságosabb. A horvátok ugyanis már tisztában vannak arra nézve, hogy a magyar kormány és a kormánypárt nem szándékoznak ugyan egyetlen törvényt sem megváltoztatni, de készek a közigazgatás némely részleteit illetőleg emelt panaszokat számba venni s a képviselők maguk is belátják, hogy más méltányosan nem is várhatnak. A regnikoláris bizottságok működése ez ülésszak alatt csak a jelentések benyújtásáig fog terjedni: azok megvitatása már az őszre marad.

Külföld.

Az orosz kéz Ruméliában. Az orosz agitációk Kelet-Ruméliában már elérték tetőpontjukat. Dr. Russel, a híres russophil és sok montenegrói férfi a philippopoli orosz ügyvivő társaságában hatalmas szövetséget létesítenek a fejedelem és Karawelow ellenében. Stojanow és mások, Zankowval tanácskoznak Oroszország közeledése érdekében. Egy Rusesukban tartott értekezleten a különböző pártok vezérei elhatározták, hogy az orosz-bolgár viszonyok javítására fognak törekedni.

Az angol-ir kiegyezés. Ha Gladstone a homerule kérdésében vereséget szenved, — a mi igen valószínű — nem fogja a királynőnek, mint eddig szokásban volt, az ellenzék vezéreit ajánlani a kabinet megalakítása végett, hanem előlegesen történt jóváhagyással rögtön feloszlatja a parlamentet. Azt a hírt, hogy a királyné formalitási szempontból a kabinet megalakítására Salisburyt, vagy Hartingtonot fogja felkérni, nem igen hiszik.

A francia trónkövetelők kiutasítása. A hercegek kiutasításának kérdésével foglalkoznak az összes párisi lapok. Caffé Germain képviselő a „Voltaire“ egy heves cikkében erőlyes rendszabályokat sürget. A „Republique Française“ ezt írja: „Ha a párisi gróf nem mérsékli hiveinek tulbuzgóságát, tapasztalni fogja, hogy sokkal könnyebb Portugalliába menni, mint onnan visszatérni.“ Freycinet mint eddig, most is ellenzi a kiutasítást.

Román lapszemle.

„Ha Magyarországnak, helyesebben az osztrák-magyar monarchiának szüksége van a romániai piacokra, áll ez még inkább megfordítva is.“ Ezt írtuk legközelebbi szemlénkben. Mit mondanak erre a „Tribuna“ és a „Gazeta“? A „Tribuna“ ezt mondja: „Kétséggel okai fogott lenni a román kormánynak úgy tenni, a mint tett, okai fogtak lenni a mi kormányainknak is, a magyarnak és osztráknak, hogy ne engedjenek; azonban mindkét részről olyan erőlyesen kérték a szerződés megkötését, hogy elvégre is tenniök kell valami intézkedést. Nagyon kényelmes azt mondani, hogy nem kötnek szerződést, de ha jól számot vetünk, még csak nem is képzelhetjük, hogy hosszabb ideig vámháboruban álljunk, minthogy a veszteség mind az egyik, mind a másik részről igen nagy. Biztosak vagyunk, hogy aszerződést meg fogják kötni, csak az a kérdés, hogy mikor és minő feltételek alatt.“

Itt megemlítem, hogy egyik bukaresti francia lap szerint Bretiano miniszterelnök már fel is utazott volna Bécsbe. Ez természetesen csak sületlen beszámolt.

Hát a „Gazeta“ mit mond?

„Nem beszélnek ma nálunk egyébről, mint a Romániával való szerződés kőtes meghiusulásának következményeiről. Kezdi számítani, hogy mennyit veszítenek s nem is kell mondanunk, hogy ezen számítás eredménye a lehető legkedvezőtlenebb. Nem százazekről, hanem milliókról van szó, ha megszűnik Romániával a kereskedés. A bukaresti magyar lapok eleinte nagyon sarkantyúzták a lovat, kőrvén a leg-szigorubb visszatorlást Románia ellen. Most kezdenek csillapulni, miután látják, hogy mit sem használ nekik. Némely lap már is mérsékletre int.“

Elég, hogy a „Gazeta“ most is a magyar lapokban keresi a hibát, bár elismeri, hogy némileg csendesedtek. Az is szép tőle. Még szebb, hogy közli a „Vrintza Nationala“ bukaresti kormánylapnak mérsékletre intő cikkét, mely, miután a magyarországi és galicziai gazdákra veti a vizes lepedőt, cikkét mégis így végzi:

„Hihetjük, hogy igazuk van azoknak, kik úgy vélekednek, hogy az alkudozások valami sikerre fognak vezetni.“

Minthogy a „Gazeta“ eszélyesnek látta ezt közölni, felteszszük róla, hogy a sikert ő is reményli. Ugyancsak a „Gaz.“ nem akarja hinni, hogy Coltofeanu Demeter azt mondotta volna, miszerint az a 23 román ott Háromszék-megyében a székelyekkel egyenjogu volna.

„Most még csak arra szoritkozik a „Gazeta“, hogy megjegyzi, miszerint az esperesnek kötelessége a magyar lap tudósítóját megezáfolni, hogy ő, már t. i. a „Gazeta“, ne beszéljen többet erről a kellemetlen tényről.“

Más szóval ez azt teszi, hogy az esperes jelenjen meg a „Gazeta“ előtt és igazolja, hogy ő nem mondotta, miszerint a háromszéki gör. kel. románok egyformán osztozkodnak a székelyekkel jogokban és kötelezettségekben, minden mellőzésnek színe nélkül. Jaj annak az esperesnek, ha magát nem igazolja, megeszi a „Gazeta.“ Dehogy eszi! Így szokta ő más-kor is mással is tenni a solidaritatea érdekében.

Odaát a boldog Romániában Botosánban megtörtént a mult szemlémben említett boár népgyűlés. A konservatív lapok szerint a gyűlés nagyszerű volt, bár a kormány ugyancsak czirkáltatott városszerte. Hát a kormánylapok szerint milyen volt a gyűlés? „Szüle a hegy egeret.“ Ime milyen volt. Összesen részt vett benne 40 választó, a többi népség csak csodát látni gyűlt össze.

Mi is ismerjük az efféle kortesfogásokat ide haza s jól tudjuk, hogy nagyítás nélkül az efféle nem szokott megesni. Mozog a konservatív párt, mert reményli, hogy a mostani vámos históriában maholnap ő szedheti a vámot. Ez is sarkalni fogja a mostani kormányt, hogy a vámkérdés gyeplőjét kezeiben meglazulni ne engedje. Odaát hamar lehet egy ilyen ügyből kabinetkérdés. De nem azért írjuk ezt a szemlét, hogy magas politikát csináljunk, csak is az eshetőséget kívántuk jelezni.

A konservatív párt mindenfelé rázza az oszlopokat. Ma a király személyét vonják bele a párt-tusába, holnap a parasztok sorsát testik úgy, hogy akár Hora-féle lázadást képzelhetünk magunk elé. A taktikát a viszonyok szerint változtatják. Hagyjuk, hogy folytassák. Mi lássunk saját dolgunk után.

Ime, a bukaresti „Telegraful“ egész vezércikkben szidja a francia lapot (L'Indépendance Roumaine), a mely azt merie élczeni, hogy Bretiano Bécsbe ment s magával vitte a vámszerződés feltételeit. Különben maga a „Telegraful“ is azt vezérczikkezi, hogy Romániának teljes lehetetlen az osztrák-magyar monarchia minden iparczikkét egyszerre kizárni akarni. Csak a meglevő honi iparczikkek fejlesztésére s védelmére kell szoritkoznia s ennél többet tenni képtelenség. De elég a vámból.

Még valamit Bukarest erődeiről. A napokban egy régi barátom benn járt Bukarestben s midőn visszatért, bukaresti ujdonságokat kérdezve tőle, mondá egyebek között, hogy ő nem látta azokat az erődöket, melyekről a lapok annyit innak. Elhiszem, felelém, mert nincsenek ám azok ott sorompóknál. Megírom tehát, hogy hol keresse, ha még egyszer berándul. Hét erőd van eddig munkába véve u. m. 1. Chitila. 2. Mogosój. 3. Otopén. 4. Tunari. 5. Afumatz. 6. Zsilava és 7. Stefanesci községek határain.

Most már vegye kezébe Románia egy jó térképét s ott mind a hetet megtalálja egy pár mértföld távolságra, de a város végén a Kotrocsénynál, Sosszénál, Mólnál, Vacarestnél ne keresse; mert ott ugyan meg nem találja.

Czenkalji.

Vámháboru Romániával.

Az osztrák-magyar vámerkezlet első gyűléséről — melyről már megemlékeztünk — egyelőre az hallatszik, hogy a két kormány nem akar tulmenni azon rendelkezéseken, melyeket a vámügyi törvény III. cikkelye tartalmaz ily esettel szemben. E szerint 30, esetleg 15 százaléknyi vámemelés volna róható a Romániából érkező árukra. Rendeleti uton a kormány egyébként még ennél magasabb vámmal is terhelhet egyes áruczikkeket. A helyzet komolyságát élénken feltűnteti a következő leirat, melyet báró Puswald, az osztrák kereskedelmi miniszterium vezetője, intézett az osztrák kereskedelmi kamarákhoz:

„A kir. román kormánynyal a kereskedelmi egyezmény megújítása iránt folytatott tárgyalások a meg- egyezés lehetőségére, fájdalom, nem vezettek. Itt nem szabadon fejtegetni az okokat, melyek Romániát arra

birták, hogy e tárgyalásokban oly álláspontot helyezkedjék, melyek a megegyezés létrejöttét, kölcsönös méltányosság alapján, lehetetlenné tették. Ily körülmények közt az eddigi egyezmény 1886. jun. 1-én hatályon kívül lép s e naptól kezdve a kölcsönös forgalomban Romániából és Romániába szerződészerű alap nem fog többé létezni.

En részéről csak azon óhajnak adhatok kifejezést, hogy e szerződéstelen állapot s a hozzáfűződő következmények ne vezessenek állandó gazdasági elidegenítésre. A mint az adott viszonyok közt elvagyok szánva a következményeket, melyek importjainkat Romániába való differenciális elbánásából vámtörvényünk 3. §-a értelmében folynak, haladéktalanul életbeléptetni, épen úgy hajlandó leszek, minél hamarabb, annál jobb, a barátságos megegyezés fonalát újra felvenni, feltéve, hogy a sikeréhez szükséges jó hajlam Románia részéről időközben beállott. Felkérem a kereskedelmi és iparkamarát, hogy az érdekelt köröket erről haladéktalanul értesítse.

*

A „N. Fr. Pr.” Bretiano egy érdekes nyilatkozatát közli. Midőn a miniszterelnök közölte a szenátussal, hogy megszakította a kereskedelmi tárgyalásokat monarchiákkal, a szenátus élénk tetszés-nyilatkozatokkal üdvözölte ezt a hirt. Bretiano erre a következőket jegyezte meg: „Önök ma megéljeneznek, vajjon ugyanezt fogják-e tenni néhány hónap múlva? Nehéz napok következnek, s az országnak majd szenvednie kell kereskedelmi összeköttetésének megrázkódása miatt.”

A román kormány az új autonom vámtarifajavaslatnak a parlamentben való tárgyalása alkalmával azon iuditiányt szándékozik tenni, hogy ez az új tarifa csak az évi július 1-én lépjen életbe, és hogy addig Ausztria-Magyarország irányában is a jelenleg érvényben álló szerződéses vámdíj tételek alkalmaztassanak. Ezt esetleg rendeleti uton is megállaapítanák.

A román vámtárgyalásokról a bukaresti „Romanulu” ezeket írja: „A tárgyalások megszakítása azt jelenti:

• hogy mi azon állam irányában alkalmazni fogjuk az autonom vámtarifát.

Ausztria-Magyarország pedig meg fogja nehezíteni, hogy ne mondjuk, elzárja majd a román termékeknek bevitelét. Mindkét fél szenvedni fog. De mi saját érdekeinkről, Románia érdekeiről gondoskodunk, tehát kevesebbet fogunk Ausztria-Magyarországba exportálni, de mégis fogunk exportálni, mert azon ország nem zárhatja be szeszgyárait, nem zárhatja be malmait, a melyek nagy részben román anyagot dolgoznak fel és inségre nem kárhoztathatja a határnál lakó népet, a mely tőlünk látta el magát a szükségességekkel, mert nálunk olcsóbbat kapott. De mégis egy nagy mennyiségünk fog hátramaradni, ennek piacot kell keresnünk. Hogy pedig ez meglegyen, véleményünk az volna: hogy kössünk kereskedelmi szerződést Franciaországgal, és kérjünk előnyöket termelvényeink számára, mi pedig cserébe mentsük fel a francia gyártmányokat az autonom tarifa alól, azaz a francia gyártmányok legtöbbjét kellene gyámoaltani és hosszabbítsuk meg a szerződéseket Angolországgal, Olaszországgal, Belgiummal s Németalfölddel stb. Ezenföül pedig Brailát és Galacot ismét szabad kikötővé kell tenni.”

*

Lapunk zártakor Dr. W. I. urtól, lapunk ezen kitűnő munkatársától egy felszólalást vettünk a Háromszéken és Csikban készülő s eddig a hétfalusi csángók által Romániába szállított faedények tárgyában. — Lapunk már kiszedve lévén, a cikk közlését jövőre kellett hagynunk, figyelmeztetve e helyen már előre az illetékes köröket ezen iparczikkekre.

Városi ügyek.

Szolgálati utasítás a brassói városi rendőrség számára.

(Folytatás.)

13. §. Tulkapások, durva magaviselet stb. Minden tulkapás, ugyszint minden durva magaviselet, minden meggondolatlanág, önkény és rosszakaratu zaklatása a közönségnek lealacsonítja a rendőri intézményt és alázza a rendőrség iránti tiszteletet és megrehezíti a szolgálat teljesítését.

14. §. A rendőrség magatartása. A rendőrség minden tagja legyen szolgálatának fontossága és felelősségétől áthatva, és magát minden erélyvel a szolgálatnak szentelje; de legyen neki kellő felfogása is mindarról, a mit az állam és község jóléte követel. A rendőrség tagjainak nem szabad magukat polgáraitól főlé vagy kívül helyezetteknek tekinteni, és mindaddig, mig azok valamely törvényellenes cselekményt nem tesznek, ellenük nem léphetnek föl.

A rendőrségnek mindig arra kellene gondolni, hogy ő csak a közérdek szolgálatára van rendelve, és azt minden személy-, vagyonbiztonság elleni veszélytől megóvni és a mellett lehetőleg minden tévedést elkerülni.

Törekedjék a közönségben azon meggyőződést megszilárdítani, hogy a rendőrség intézménye egy része az összességnek, a társadalomnak. Fenállhatásának alapelve a törvények és rendeletek legszigorubb és leglekiismeretesebb megtartása maga a rendőrség részéről.

A rendőrség köteles szolgálati fellépésénél mindig a törvények határai közt maradni; és köteles a rendőr tiszteletteljesen, nyíltan, nyugodtan és tapintatosan, de mindig határozottan és komolyan fellépni, mert csakis így fogja a közönség bizalmát és tiszteletét megnyerhetni. A megvesztegethetlenség, részrehajlás és szigorú igazságszeretet és főképp egyéni becsületesség elkerülhetetlen szükséges tulajdonsága a rendőrség tagjainak.

15. §. A rendőrség tagjainak büntetése. A rendőrség tagjainak büntetésére kizárólag a városkapitány jogosult, mely jog egyes esetekben a rendőrhadnagyra, vagy annak helyettesére engedhető át.

A büntetésnek a következők:

1. Szóbeli megrovás.
2. Írásbeli megrovás, súlyosbítva annak a napi-parancsba leendő felvétel által.
3. 4—8 óráiglani elzáratás.
4. Lejebbités.
5. Elbocsátás.

A büntetés melyik neme alkalmaztassék, az a mulasztás vagy vétség minőségétől, és általában a városkapitány elhatározásától függ.

Az elbocsátás büntetése alkalmazható:

- a. Ittaságnál a szolgálatban és azon kívül,
- b) az előjárók parancsai elleni engedetlenségénél,
- c) a szolgálati kötelesség ismételt elhanyagolásánál és megszegésénél és előbbi könnyebb fegyelmi büntetés után.
- d) ismételt tetterőhiánynál és használhatlanságnál,
- e) hivatalügyekbeni ajándékelfogadásnál és általában megvesztegethetőségénél,
- f) a hivatalos titok elárulásánál,
- g) a rendőri intézményt meggyalázó erkölcselen magaviseletnél,
- h) többszöri a közönség elleni nagyobb vétségénél,
- i) a társakkal nagyobb összeférhetlenségért,
- k) a hatósági parancsok és rendeletek áthágásánál.

(Folytatása következik.)

Helyi és vidéki hírek.

Zene. Csütörtökön, f. hó 20-án este felé a helybeli katonai zenekar gyönyörködtet szép játékaival az alsó-sétátér közönségét. Örömmel s nagy élvezettel hallgattuk Erkel „Bánk-Bán”-jának ouverturjét oly gyönyörű praecizitással játszani. Vajjon nem-e épen oly jól illenek a zenekarhoz Hunyady László is?

Színház. Csütörtökön Bittner Alajos énekes hozata „Könnyelmű nő” hozatott színre. Nem tudjuk, mi indíthatta a társulatot éppen ezen darab előadására, mely azonkiül, hogy speciális bécsi viszonyokra céloz, nem is eléggé mulattató s melyet az ősszel itt időző Rémy-féle német társulat hasonlítóhatatlanul jobban adott elő, de az is csak vasárnap, megkímélve így az abonnens élite közönséget ily sületlenségektől. Az előadás vonatottan haladt s nem érte el az eddigiek niveauját. Eltekintve Polgárné mindig üde, mozgékony játékától a czimszerepben s egy új tagnak, Taraszovits Margitnak pletyka vénasszonyt elfogadható alakításától, a többi ugy is mellékes szerep gyengén játszatott. Még a különben kitűnő Sziklay sem tudott mint zenebolond Flinsler oly hatást előidézni, milyent más színésztől ugyan e szerepben már tapasztaltunk. A darabot többen nézték, mint a mennyit a bágyadt előadás megérdemelt és azért a társulat jól felfogott érdekében inkább eredeti magyar népszínműveket, melyek előadására jó erőkkel rendelkezik, óhajtanánk látni, mint idegen nyelvek selejtés s izlésrontó termékeit.

Halálozás. Veres László, a helybeli Polgár-féle színtársulat tagja, f. hó 20-án hajnalban Kézdí-Vásárhelyen hirtelen elhunyt. A szerencsétlen ember szerdán d. u. még egészen egészségesen ment el hazulról Polgár igazgatóval, utközben azonban szélhűdés érte s mire Kézdí-Vásárhelyre érkeztek, hajnalban kiszendvedt. Egy bánatos özvegyet és két kis árvát hagyott hátra. Nyugodjék békében!

Színészet. Polgár Gyula színtársulata ma, szombaton, a társulat egyik legderekabb tagjának, Baranyai Miklósnak jutalomjátékaul a jutalmazandónak eredeti fővárosi életképe, „A városliget gyöngye” hozatik színre. Ajánljuk az előadást a színpártoló közönség jóakaratu figyelmébe.

A kanyaró (vörös himlő) városunkban még mindig igen nagy mértékben grassál. Az iskolák növendékeinek legalább 30 százalékát ragadta meg e baj, mely szerencsére még igen szelíd lefolyású.

Sétatéri zene. Hétfőn, e hó 24-én az alsó-sétátéren fél hat órákor este a városi zenekar fog játszani a zenepavillonban.

Törvényszéki csarnok. A brassói törvényszéknél 1886. évi május hó 22-én tartandó nyilvános polgári ülésben előadatik: Szöcs Rebusnak Szöcs András eleni eskü letettnek nyilvánítása iránti pere; Lukács Reginának Tontsch Mártha és társai ellen, tulajdoni igény iránti pere; Ilyés Istvánnának férje Ilyés István elleni tékozlás miatti gondnokság alá helyezési ügye. A brassói kir. törvényszéknél az alábbi nyilvános bűnügyi vegtárgyalások tüzetek ki: Május 26-ára: Bazarea Juon ellen lopásért; Zugo Simon és társai ellen súlyos testi sértésért; Butia George ellen hivatali hatalommal visszaélésért; Ocselia Nicolae ellen hatósági közegek elleni erőszakért.

A Telegraful írja: Miért szeressék egymást, kék már az oltár előtt állnak? Esketett a román pap B. ben; de csak midőn az áldásra került a sor, akkor látta, hogy vőlegény és menyasszony nem jártak ott, a hol a szépséget osztogatták. „Szeressétek egy mást, — inti őket a pápa, — mert ki az ördög fog titeket szeretni, ha ti egymást nem szeretitek?”

Ingatlanok birói árverése. Törkös község házában május hó 22-dikén délelőtti 9 órákor kiskoru Giró Szász Mihálynak ingatlanai 230 frt kikialtási ár mellett elárvereztetnek; az árverést a hosszúfalusi kir. járásbiróság fogatosítja. Prázmár község házában 1886. május 24-én d. e. 9. órákor Lassel Kata ingatlanai 368 frt kikialtási ár mellett: bírósági végrehajtó Borsos Zsigmond fogatosítja.

Közigazdaság.

A kereskedelmi miniszter a lótenyésztés ügyében következő hirdetményt teszi közzé:

Ezennel közhírré tétetik, miszerint a Királyhágon tui megyék lótenyésztésének emelésére engedélyezett lótenyésztési jutalomdíj-osztások következő helyeken fognak az idén megtartatni, u. m.: Brassóban, (Brassómege) junius hó 25-én, Hátszegen, (Hunyadmege) agusztus hó 26-án, Kolozsváron, (Kolozsmegye) agusztus hó 31-én, Tordán, (Torda-Aranyosmege) szeptember hó 8-án, Fogarason, (Fogarasmegye) szeptember hó 12-én.

Ezen díjosztási állomásokon következő államdi-jak lesznek kitűzve:

A) A kolozsvári és tordai 80 darab magyar arannyal javadalmazott díjosztási állomásokon. I. Sikerült szopócsikóval bemutatott anyakanczák számára, melyek jól ápolt, egészséges és erőteljes állapotban vannak s jó tenyészkancczák kellekeivel birnak. Első díj 12 darab magyar arany, második díj 10, harmadik díj 8, negyedik díj 6, ötödik díj 5 darab magyar arany. II. Hároméves kanczacsikók számára, melyek kitűnő tenyészkeppességet ígérnek. Első díj 10 darab magyar arany, második díj 8, harmadik díj 6, negyedik díj 5, ötödik díj 5 darab magyar arany.

B) A brassói, hátszegi és fogarasi 65 darab magyar arannyal javadalmazott díjosztási állomásokon. I. Sikerült szopócsikóval bemutatott anyakanczák számára, melyek jól ápolt, egészséges és erőteljes állapotban vannak s jó tenyészkancczák kellekeivel birnak. Első díj 12 darab magyar arany, második díj 8, harmadik díj 6, negyedik díj 5 darab magyar arany. II. Hároméves kanczacsikók számára, melyek kitűnő tenyészkeppességet ígérnek. Első díj 10 darab magyar arany, második díj 8, harmadik díj 6, negyedik díj 5, ötödik díj 5 darab magyar arany.

A bemutatott lovak megbírlása, valamint az odaitelt díjak kiosztása is, egy e végre alakult vegyes szakbizottság által azonban a helyszínen fog eszközöltetni.

A pályázó lovak tulajdonosai községeelőjárói bizonyítványnyal tartoznak igazolni, hogy a szopócsikóval bemutatott anyakancza már a csikó születése előtt sajátjuk volt, vagy pedig, hogy a kiállított hároméves kanczacsikó egy, az ellés idejekor birtokukban volt anyától származik és általuk neveltetett.

Minden tekintetben kitűnő méncsikókat pályázaton kívül is díjakban részesíteni, a díjosztó bizottság van felhatalmazva.

Hogy a díjosztó bizottság kellő időben megtudhassa valamennyi pályázó ottlétét, köteles minden pályázó a kijelölt díjosztási nap reggelén az illető pályázati állomás helyhatóságnál jelentkezni, hol további utasítást nyerend.

Kelt Budapestén, 1886. évi május hóban.

A földmívelés, ipar és kereskedelmi m. k. miniszterium.

Piaczi árak

Brassóban, 1886. május hó 22-én.

— Zikéli Henrik jelentése. —

Hozottóliter	Buza	legszebb	6.50
		közepes	6.—
		vegyes	5.80
	Rozs	legszebb	3.70
		közepes	3.40
	Árpa	legszebb	2.60
		közepes	2.30
	Zab	legszebb	2.—
		közepes	1.90
	Törökbuza		3.70
Hozottóliter	Kása		—
	Borsó		—
	Lenese		8.—
	Fuszulyka		3.70
	Lenmag		10.50
	Burgonya		.75
	Marhahus		—36
	Disznóhus		—36
	Juhhus		—
	Faggyu (friss)		—

Brassai piaczi árfolyam

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1886. május hó 22-én.

Román papirpénz	à 20 frankos	8.70 vétel	8.72 eladás
ezüstpénz	à 20	8.65	8.70
Napoleon'or (aranypéz)		10.—	10.02
Török lira		11.28	11.30
Arany		5.88	5.90
Orosz papirrubel		123.1/2	123.25

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

pentru Școala Soterényi József, Napoca.

H I R D E T M É N Y E K.

A nagy-utczai 488. számú házban

több egyes

pinczehelyiség

bérbe adandó. Tudakozódhatni ugyanott

dr. Otrobán Nándor

(208) 2—4 tulajdonosnál.

Szám 3481/1886.

Árlejtési hirdetmény.

Nagyküllőmegye közönsége folyó 1886. évi február hó 22-én tartott rendkívüli bizott. közgyűlésében 26—1002./86. szám alatti határozatával a megyei utvonalakon a folyó évben építendő műtárgyaknak építését három csoportba osztva engedélyezte.

I. csoport.

1) Hégen-szentágothai. 2) Dános-jakabfalvi. 3) Sáros-berethalmi. 4) Medgyes-voilai-ut szent-ágotháig. 5) Nagy-Selybükösi utvonalakon, 4198 frt. 42 kr. előiránzzal.

II. csoport.

1) Segesvár-fogarasi. 2) Medgyes-

szentágotha voilai uton Szent-Agothától Voilaig. 3) Nagy-Sink-nagy-sárosi. 4) Nethus-nagysink utvonalakon 8303 forint 57 kr. előiránzzal.

III. csoport.

1) Héviz-kucsalai. 2) Köhalom-homorod-kaczai. 3) Homorod-mirkvásári. 4) Nagy-sáros-kőhalmi. 4) Lemnek-szászkereszturi 6) Alsó-Rákos-Ágostonfalvi utvonalakon 7419 frt. 68 kr. előiránzzal. Összes előiránzzal összeg 19921 frt. 67 kr.

A fennírt munkálatok foganatosításának biztosítása czéljából f. év május hó 31-én d. e. 10 órára a megyei alispáni hivatalos helyiségben zárt ajánlati versenytárgyalás tartatik.

Versenyezni szándékozók 5% bánatpénzzel ellátott bélyeges írásbeli zárt ajánlataikat akár az összes vonalakra, akár csoportonként külön a fennírt időig alólírtához beadhatják.

Később érkező ajánlatok, nem foglalkoznak figyelembe vétetni.

A műszaki műveletek és részletes feltételek a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők s épen ezért versenyezni kívánók kötelesek zárt ajánlataikba beírni, hogy a feltételekről tudomással bírnak és azoknak magukat mindenképpen alávetik.

Segesvárt, 1886. május hó 6-án.

Szoboszlai,

(215) 3—3 Nagy-Küüllő-megye alispánja

„A Z I E N D A”

osztrák-francia elemi és élet- s járadék biztosító társulat esz- közöl biztosításokat a legjutányosabb díjtételek mellett:

I. tűzkárok ellen, épületek, gyárak, cséplőgépek, mindenemű készletek, áruháztárak, butorok s berendezési tárgyakra, továbbá gabonára és szalmára úgy a mezőn állva, mint csűrökben és kazalokban, valamint takarmány-készletekre stb. stb.

II. jégkárok ellen, különös tekintettel a gazdasági érdek- kekre s igényekre.

III. emberi életre.

Főügynökség Brassóban

HALMEN KÁROLY-nál,

(225) 1—1

Tehénpiacz, 329. szám alatt.

Kert és terem megnyitás!

Szombaton, f. é. május hó 22-én megnyitattik

a „Gambrinushoz” címzett

kert és ujonnan épült terem

Ó-Brassó, 659. a „Zöldfa” szálloda fölött.

A megnyitással kapcsolatos **HANGVERSENY**, a helyb. katonai zenekarral.

Belépti díj 20 kr.

Kezdeté este 8 órakor.

T. cz. Hivatkozással a fennebbire, bátorkodom értesíteni a n. é. közönséget, hogy nem kíméltem sem költséget, sem fáradságot, hogy kerti termemet Brassó hasonhelyiségei legszebbjének s legkellemesebbjének átalakítsam. Nem kevésbbé fogok törekedni kitűnő konyha s jó italok által a t. közönség minden igényét kielégíteni, csak kérem b. tömeges látogatásukat, — melyet remél

(216) 2—2

kiváló tisztelettel Klees György, vendéglős.

(175) 3—*

„EUROPA” SZALLODA

BRASSÓ,

belváros, Klastrom-utca 11. sz. a.

ujonnan építve az 1885. évben, minden lehető modern csinnal kiállítva s legnagyobb kényelemre berendezve.

Vendéglő és sörcsarnok a házban.

Szálloda-társaskocsi (omnibus) a vasúthoz.

Egyetlen kényelmes szálloda a belvárosban, a főpiacz közvetlen közelében.

BARTHA R.

„István főherceg” első rangú szálloda.

Van szerencsém a főbb uri rendekkel és a t. cz. utazó közönség- gel tudatni, hogy

az „ISTVÁN FŐHERCEG” szállodát Budapesten, Ferencz József-rakpart

(a magyar kir. tud. akadémia közelében)

átvettem és semmi költséget sem kíméltem, hogy ezt teljes új berendezés megszerzése által egy első rangú szálloda magasságára emeljem és ez által ennek régi hírnevét továbbra is megszilárdítsam. Midőn tehát szállodámat a főbb uri rendek és a t. cz. utazó közönség kegyes figyelmébe ajánlom, fő- törekvésem lesz, t. vendégeim meglegedését olcsóság, tisztaság és pontos kiszolgálás által megnyerni és megtartani, s ennél fogva kérem új vállalatom támogatását, mely tisztelettel

(179) 4—4

iskola Alapítvány - Kolozsvár FRANCIS W. szállodatulajdonos

Lakások.

Buzasor 559. szám alatt két szép világos szoba, me- lyekben most egy ügyvédi iroda van elhelyezve, **szent- Mihály-napjától fogva**, — továbbá 2 szoba s konyha **azonnal kiadók.**

A lakások külön-külön bejáratlall ellátvák.

Bővebb megtudható

VASADI JÓZSEF

(176) 4

háztulajdonosnál.

Elismerési oklevél.

1873.

Bécsi világkiállítás

BEER J. unokaöcsse

butorgyári raktára

Brassó, nagy-utca 526. sz.

ajánlja gazdagon felszerelt raktárát ki- zárólag jól, rendesen s gondosan dolgo- zott butorokban a legolcsóbb árak s biz- tos kezesség mellett. Ugyanitt diófa s egyéb tönkök vá- sároltatnak. (87)23—25

Alólírt tisztelettel felhívja a n. é. közönség becses figyel- mét gyönyörűen berendezett

kerti vendéglőjére,

mely készséggel fogad el a nyári időre ebéd- s vacsorára a legju- tányosabb árak mellett kosztosokat, úgy a házhoz hordva is.

A t. közönségnek nagy s a kor kívánalmainak teljesen megfelelő **diszes kert, nagy pavillon**, ugyszinte kényelmes

födött tekepálya

állnak rendelkezésre, melyek még esős időben is akadály nélkül használhatók. — Kitűnő ételek és italok, valamint pontos ki- szolgálásért felelősséget vállal, a n. é. közönség tömeges pártfo- gását kérve, teljes tisztelettel

Benedek Áron,

(223) 1—2

vendéglős,

BOLONYA, AZ „ARANY OROSZLÁN”-HOZ.

3573.—1886. számhoz.

(185) 3—3

Árlejtési hirdetmény.

A Nagy-Küüllő vármegye által Segesvárt a várban építendő megyeszék- ház és mellékepülete felépítéséhez szükségelt közműves, kőfaragó, ács, bádigos, ese- répfedő, vasnemű, asztalos, lakatos, mázoló, üveges, szobrász, festő és kályha- munkák készítésére és szállítására a következő feltételek mellett ezennel nyilvános árlejtés hirdettetik.

1) Az árlejtésben részt vehet mindazon szakértő iparos honpolgár, ki üz- lete folytatására hatósági engedéllyel bír.

2) Ajánlatok az egyes munkákra külön-külön, valamint az összes mun- kákra is elfogadtatnak.

3) Az egyes munkákra vonatkozó előmérétek a vállalkozók rendelkezésére bocsátatnak, kik kötelesek abba egységárait beiktatni s a végösszeget számok- kal, mint betűkkel kiírni. Csak azon ajánlatok fognak figyelembe vétetni, melyek a kiszolgáltatott eredeti iven nyújtattak be.

4) Távirati uton küldött ajánlatok nem vétetnek figyelemre.

5) Az 50 kros bélyeggel ellátott ajánlatok lepecsételve 1886. évi **julius hó 3-ik napjának** déli 12 órájáig Nagy-Küüllőmegye alispánjánál nyújtandók be. — Később érkezett ajánlatok nem fogadtatnak el.

6) A beérkezett ajánlatok az építési bizottság jelenlétében ugyancsak folyó évi **julius hó 3-án** délután 4 órakor fognak nyilvánosan felbontatni.

7) Tartozik ajánlattevő vállalkozó a vállalati általános feltételek 5 §-ában megszabott 5% bánatpénzt az ott körülírt módzatok és kikötések figyelembe vé- tele mellett Nagy-Küüllőmegye pénztáránál az ajánlat beadása előtt letenni s az erről szóló nyugtát ajánlatához csatolni.

8) A megye törvényhatósága fentartja magának azt a jogot, hogy ajánlat- tevő vállalkozók közül a jutányosság szem előtt tartása mellett azon vállalkozót bizza meg a munkák végrehajtásával, ki a jó és helyesen készített munkák telje- sítése iránt már eleve legtöbb biztosítékot nyújtani képes.

9) Tekintettel arra, hogy az építendő megyeház helyén most fennálló épü- letek lebontása által tetemes mennyiségű terméskő és téglanyag nyeretik, a mely anyag minőségéhez képest a megyeház építésénél felhasználható leszen, a közműves munkákra pályázó vállalkozó köteles ajánlata végén azon összeget megnevezni, a melyet ő a régi háznak általa történendő lebontása által nyert s az építésnél felhasználható anyagokért ajánl.

Megjegyeztetik, hogy vállalkozó ebbeli ajánlatában a lebontás és a törme- lék elfuvarozása, egyáltalán az építési helynek tiszta átadása bennfoglaltatik s hogy a vállalkozó által ajánlott összeg annak első kereseti kimutatásából fog fizetése- ken levonatni.

10) A felsorolt munkákra vonatkozó általános és különleges vállalati föl- tételek és tervek Segesvárt az alispáni hivatalban, valamint Budapesten Alpar Ig- nác építész és műegyetemi tanársegédnél (VI., Teréz-körút 7.) betekinthe- tők, — ugyanott fognak a jelentkező vállalkozóknak a munka kivonatokat kiszolgáltatni.

11) Vállalkozó vagy annak meghatalmazottja a munka-kivonatok átvételé- nél köteles a vállalati általános és különleges feltételeket aláírni, mely aláírás ál- tal azt bizonyítja, hogy azokat ismeri s hogy ajánlatát azok figyelembe vétele mel- lett nyújtja be.

12) A munka a szerződés megkötése után azonnal a régi épületek lebont-ásával megkezdendő és úgy folytatandó, hogy a megyeház és mellékepülete 1888. augusztus 1-én rendeltetésének okvetlenül átadható legyen.

Kelt Segesvárt, 1886. évi április hó 28-án

Szoboszlai, Nagy-Küüllőmegye alispánja.